

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros Decretalium, Tomus ...

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

§. II. De Titulo patrimonij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73031)

2157. Ex dictis colliges 1. non posse aliquem ordinari ad titulum Beneficij de futuro obtinendi; quia Concilium requirit Beneficium actu collatum. Colliges 2. posse quem ordinari in Subdiaconum, vel Diaconum, ad titulum Beneficij actu collati, esto fructus ei non currant, nisi adepto Presbyterio. Colliges 3. posse quem ordinari ad servitium perpetuum alicujus Ecclesie vel Altaris, ad quod cum consensu Episcopi, vel alterius Prælati deputatus est, ut inde ali debeat, donec aliam sufficientem sustentationem habeat; sic Zerola in praxi Episcoporum V. dimissoria, in Respons. ad 5. & colligitur ex Trid. sess. 23. de Reform. c. 16. ubi dicitur, quod nullus debeat ordinari, qui iudicio sui Episcopi non sit utilis, aut necessarius suis Ecclesiis, Sancta synodus, vestigiis sexti Canonis Concilii Chalcedonensis inhærendo, statuit, ut nullus in posterum ordinetur, qui illi Ecclesie, aut pio loco, pro cuius necessitate, aut utilitate assumitur, non adscribatur, ubi suis fungatur muneribus, ne incertis vagetur sedibus. Quod si locum inconsulto Episcopo deseruerit, ei factorum exercitium interdicitur; idem est de redditibus alicujus Seminarij ad servandum in Beneficio illi unito, juxta declarat. S. Congreg. apud Garciam p. 2. de Benefic. c. 5. n. 104. Citatum porro decretum Tridentini, de non ordinandis, nisi qui iudicio sui Episcopi utiles, ac necessarii Ecclesie, vel loco, pro cuius utilitate, vel necessitate assumuntur, adscribantur, ubi suis funguntur muneribus, ne incertis vagentur sedibus, executioni datum, maximæ utilitatis foret, & necessitatis; ne tot, in Sacris Ordinati, exigua statûs Clericalis commendatione, vagi, ac otiosi Presbyteri darentur.

§. II.

De Titulo patrimonij.

2158. CUM in c. Episcopus, de præbend. dicatur, Clericum in Sacris ordinari non debere, sine titulo, nimirum beneficij, nisi bona patrimonialia habeat; deducitur, hæc, si ad commodam vitæ sustentationem, sufficientem, æquiparari titulo, quoad effectum Sacrorum Ordinum eo titulo recipiendorum; non tamen, nisi Episcopus

judicaverit, illos esse assumendos pro necessitate, vel utilitate suarum Ecclesiarum, ut dicitur in Trid. sess. 21. de reform. c. 2. de quo supra n. 2157.

Notand. autem, hanc utilitatem sufficienter haberi, si, ordinandi ad patrimonium, sint viri docti, & probatæ vitæ; sic Garcia cit. nu. 74. Not. 2. nominè patrimonij hinc venire bona propria Clerici, sive illa habeat à parentibus, sive suo labore, sive donatione, aut quovis alio iusto titulo.

Not. 3. ut bona patrimonialia censentur sufficientia ad decentem vitæ sustentationem, requiri. 1. quod sint bona certa; nam de incertis ferri nequit iudicium sufficientiæ; 2. ut sint immobilia, vel, si mobilia sint, in immobilia convertantur; mobilia enim rarò sunt perpetua; sic Azor p. 2. l. 3. c. 4. q. 7. 3. ut sint libera, hoc est, non obligata, ære alieno, vel censu annuo, dote &c. alias enim facilè à Creditoribus auferuntur; sic Ugolinus de offic. Episcopi c. 26. §. 11. nu. 3. 4. ut sint frugifera, dando scilicet ordinato annuum redditum. Nam idem est, rem non habere, & habere inutilem, ut dicitur L. quoties 6. ff. qui satisfacere cog.

Not. 4. ordinatum ad titulum patrimonij, non posse hoc alienare, sine consensu Episcopi, nisi prius ipsi Clerico, quoad decentem sustentationem stabilem, aliunde sit provisum; sic Trid. sess. 21. cap. 2. quod retulimus supra: alienatio autem, secus facta, est ipso jure irrita; sic Pirhing cit. nu. 72. §. porro. Advertendum autem, quamvis ordinatus ad titulum patrimonij, postquam aliunde habet, quo perpetuò decenter vivat, non possit illi sine consensu Episcopi renunciare juxta Barbosa. in c. Tuis questionibus, 23. de præbend. nu. 9. contrarium tamen etiam probabile esse; quia tunc cessat finis dispositionis in contrarium in Trid. quod solum requirit consensum Episcopi, nisi aliunde illi provisum sit; sic Filliucius tom. 3. ff. 41. c. 1. num. 5. Si autem titulus, ad quem quis ordinatus fuit, perit casumate, vel aluvione, Episcopus, promotus tenetur providere, nisi aliunde juvari possit; sic Barbosa. in c. Tuis questionibus, 23. de præbend. nu. 4. Clericus autem ordinatus ad suum patrimonium, in hoc gaudet privilegio immunitatis Ecclesiasticæ, ut ex jis non

teneretur solvere Gabellas; ita Sanchez in *moralib. tom. 2. lib. 7. c. 1. dub. 36.*

2161. Not. 5. ad titulum patrimonij etiam revocari *titulum* pensionis, seu decentis sustentationis, à quocunque etiam Laico, alicui resignata, donec ordinato, aliunde sit provifum de sustentatione commoda *ad dies vitæ*; sic Trid. *loco cit.* ad hoc autem à Tridentino requiritur, quòd ordinatus illam pensionem verè obtineat; ex usu tamen, & praxi sufficit cautio hypothecaria, per quam assignetur res certa, eaque libera, & frugifera, ut ordinato competat jus reale percipiendi suam congruam sustentationem. Hæc porro cautio præstanda exigi debet à privatis personis ordinando dantibus titulum mensæ. Si autem sint Principes, Magnates, sufficit simplex cautio instrumentaria; qua se obligent, ad sustentandum talem Clericum ad dies vitæ ejus; vel dum super hoc aliunde illi provifum sit; vel, si contingat eum indigere.

§. III.

De Titulo Religioſe paupertatis, seu professionis in Religione approbata.

2162. Communis doctrina est, Religiosos, à validè professos in Religione approbata, sine alio titulo posse ordinari ad titulum *sua professionis Religioſe*; hoc enim intelligitur per titulum paupertatis. Nam in illis professio subit titulum beneficij, c. 1. *dist. 70.* & Religio tenetur alere suum Religiosum: Religiosi autem non professi, sine titulo (nimirum alio, quàm *professionis*) non sunt promovendi ad Sacros Ordines, sicut alij Clerici non Regulares, ex *Constit. Pij V. incip. Romanus Pontifex*; quod etiam procedit de professis invalidè.

Verùm, hoc postremum habet duas exceptiones. Prima est, quòd, non obstante illa *Constitut. Pij V. Religiosi Societatis IESU*, hoc ipso, quòd post biennium Novitiatus emiserint tria vota Religionis, etsi simplicia, etiam ante solennem professionem, sine alio titulo promoveri possint ad omnes Sacros Ordines ex *Concess. Gregorij XIII. facta ult. Febr. 1573.* quam sua constitutione confirmavit Gregorius XIV. 30. Aug. 1591. altera

est, quòd etiam, sine alio titulo, similiter ordinari possint Alumni Pontificij, qui in Seminarijs aluntur, studiorum causâ, per Bullam Greg. XIII. datam 25. Septembr. 1584. V. Barbosa in *Trid. sess. 21. de reſor. c. 2. nu. 6.* ubi sic ait: *Gregorius XIII. in const. sua incip. Ascendente, sub dat. Kal. Junij 1584. concessit Societati IESU, quòd, qui tria vota, paupertatis, castitatis, & obedientie, in Societate, emiserunt, de licentia Præpositi Generalis, possint promoveri ad Sacros Ordines, absque titulo, etiam ante solennem professionem emissam, si modo sint atate, moribus, & doctrina idonei, non obstante dicta constitutione Pij V. qua hoc decretum ad Religiosos non professos extendit, fortasse quia cognoscebat, illo prædicta Societatis Patres ligari, eò quòd, etsi veri dicerentur Religiosi, tantùm simplicia vota emittebant.*

Si dicas: ergo si qui Regulares, solo titulo suæ professionis, vel votorum Religiosorum, in Sacerdotes ordinati, justis de causis Religione dimittantur, vel ejiciantur, Religio tenebitur illis, si pauperes sint, præstare alimenta: affirmativam tenet Barbosa *loc. citato*, sic loquens: *unde si contingat è Societate, quem ejici in sacris jam constitutum, & carentem beneficio, tunc Prælati ejusdem Societatis de honesto victu saltem de redditu 40. scutorum annuorum, illi providere debet, donec sufficiens beneficium fuerit affectus;* ita Marchin. *dict. c. 5. n. 5. ego ipse d. p. 2. alleg. 19. n. 17.* sed fallitur; nam, etsi verum sit, quosdam, sic dimissos sæpius id urfisse apud Congreg. Cardin. Concilij Trid. interpretum; semper tamen ab eadem Congregatione responsum est negativè; & facta Sanctissimo relatione hujus responſionis, sua Sanctitas responsum approbavit; ut recentissimè factum ab Innocent. XII. 4. Jun. 1696. in causa Panormitana, *prætensa congrua.* Quare omnino negandum est, extare ullum decretum Congregationis Cardinalium, statuens, *annua 40. scuta aurea, esse à Societate pendenda Sacerdotibus pauperibus, ab ea dimissis;* & quod reperitur in dubijs Nicolai Ormaneti, quæ ad suimet instructionem Anno 1567. Francisco Cardinali Alciato proposuit, inter quæ etiam illud fuit, *an dimissis ea 40. scuta pendenda forent?* quod ipse putavit debere, esse solùm in calce eorum dubiorum anno-